

Sıfıra Bölünen Dün

– DemirMUTLUGİL · 18 Mayıs 2018

elimde yeşil tespihe sığdırdığın sabır...biraz daha tahammül
gönder bana Z...

aynı rüyayı görmüş fal taşlarında,
derince dalgalılık
buluğ çağı mıdır bu yalnızlığın...
yüzüne sivilceli gülücük çizilmiş,
sıfıra bölünen dünün
elde var hiçlik
kim/liğini sorgulayan kul aciz
boyunsa oldukça eğik

eteği kısalmış ,
yedi kat semaya ermiş dağların
su olmayasica cezir
cümle kapısında erbane zilleri
zikir ayinidir bu,
idraktaki şükürün
dil yamalı
ağızda yassı taş
sükûtu tefekkürdedir,
kirpiğe bulaşan yaş

azat kuşları kanatlarında,
usullaşıyor efsunlu rüzgar
tenimden akıtılmış siyah,
kuytumun ahvali
şerare sönük,
küllükte ,
uçuşan ince bir duman
devşirilmiş duyguların,
kethüdasıdır artık an

armağanındır dedim giydim Z...üstüme dar sensizlik

Demir Mutlugil